

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 29 SIERPNI 1949 ROKU

Nr 237 (1149)

Obronimy sprawę pokoju!

Orędzie Wszechzwiązkowej Konferencji Zwolenników Pokoju w Moskwie

Na końcowym posiedzeniu Wszechzwiązkowej Konferencji Zwolenników Pokoju w Moskwie, uchwalono tekst orędzia do stałego komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i do wszystkich uczestników ruchu w obronie pokoju na całym świecie. W orędziu czytamy m. in.:

My, przedstawiciele wszystkich narodów Zw. Radzieckiego, zebraliśmy się na Wszechzwiązkowej Konferencji Zwolenników Pokoju, aby przyczynić się do dalszej walki wraz ze wszystkimi narodami świata przeciwko przygotowywanej przez imperialistów nowej wojnie światowej.

Popieramy w całej pełni uchwały Paryskie go Kongresu Obrońców Pokoju i witamy z zaдовоieniem utworzenie stałego komitetu kongresu, który ma jednoczyć i kierować wysiłkami narodów broniących dzieła pokoju. Jesteśmy przekonani, że ruch ten, ogarniający dzisiaj setki milionów ludzi i coraz bardziej rozszerzający się, potrafi zapobiec groźbie nowej wojny.

Mnęły czasy, gdy imperialistom udawało się oszukiwać masy ludowe i ukrywać przed nimi przygotowania do zbrodniczych wojen. Obecnie narody orientują się w istocie planów agresorów i jasno widzą, że podległe wojenni nie są panami losów świata, za jakich pragną uchodzić. Narody stanowią obecnie siłę, która potrafi pokrzyżować zbrodnicze zamiary imperialistów i obronić sprawę pokoju.

Ofensywa ludowa

rozwijają się pomyślnie

OSTATNIA SYTUACJA NA FRONCIE CHIŃSKIM

Agencja Nowych Chin donosi, że wojska ludowe zdobyły Lanczou, stolicę prowincji Kansu, drugie co do wielkości miasto w Chinach północno - zachodnich.

Lanczou liczy około 200 tysięcy mieszkańców i jest ważnym punktem strategicznym oraz komunikacyjnym na drodze do prowincji Ningszia, Tsinghai i Sinkian.

Na południu wojska ludowe pod dowództwem generała Liu-Po-Czanga przekroczyły granicę prowincji Kwantung i posuwają się w kierunku Kantonu i Hongkongu. W miejscowości Wongyan (około 160 km. na północny wschód od Kantonu) wojska ludowe połączyły się z oddziałami partyzanckimi, działającymi już od kilku lat w prowincji Kwantung.

W prowincji Fukien 28 armia ludowa, pod dowództwem gen. Czeng-Yi, posuwa się w kierunku Amoy i zdobyła miasto Tsingkiang.

ROBOTNICZY FIŃSCY ZWYCIĘŻYLI

Z Helsnek donoszą, że fińska Rada Państwa poleciła towarzystwu akcyjnemu w Kemi uchylene zarządzonej niżki plac i przywrócić plac z okresu przedstrajkowego.

W ten sposób Rada Państwa, pod naciskiem szerokich mas ludowych, przyznała, że winowajcami strajku w Kemi są kapitaliści i uczyniła zadość pierwotnym żądaniom strajkujących.

Wojna, którą tak pragną rozpętać imperialiści, jednakowo zagraża wszystkim narodom i niesie im niezliczone nieszczęścia.

My, ludzie radzieccy, jako konsekwentni i szczerzy zwolennicy pokoju, występowaaliśmy i nadal występujemy przeciwko każdemu wypadowi agresorów i podlegamy do nowej wojny, bezlitośnie demaskując ich zamiary wobec ludzi pracy całego świata. Wzywamy do tego samego wszystkie organizacje obrońców pokoju i wszystkich uczestników tego potężnego ogólnonarodowego ruchu.

Sily broniące pokoju są niezliczone. Podlegają one do nowej wojny nie mają i nie mogą mieć poparcia narodów. Jak mówi świątli-

kierownik państwa radzieckiego — Stalin: „Zbyt żywe są w pamięci narodów okropności niedawnej wojny i zbyt wielkie siły społeczne broniące pokoju, aby uczniowie Churchilla w kunszcie agresji mogli je opanować i skierować na tory nowej wojny”.

Wzywamy wszystkich zwolenników pokoju na całym świecie, aby nabrali odwagi i wiary we własne siły, aby nieustannie skupiali szeregi wszystkich narodów, walczących o pokój i paraliżowali siły agresji swą potężną ingerencją.

Serdecznie witamy naszych przyjaciół i towarzyszy broni — zwolenników pokoju na całym świecie i wyrażamy niezłomną pewność, że nasze wspólne wysiłki dla dobra ludkości w obronie pokoju, pracy i wolności zakończą się naszym zwycięstwem! Bądźmy czujni, bądźmy zjednoczeni, a obronimy sprawę pokoju!

Stały Komitet Obrońców Pokoju ZSRR

Uczestnicy Wszechzwiązkowej Konferencji Zwolenników Pokoju, która obradowała w Moskwie w dniach 25, 26 i 27 sierpnia, wybrała jednogłośnie w dniu 27 sierpnia kilkudziesięcioposobowy Komitet, w skład którego wchodzi m. in.: zastępca generalnego sekretarza Związku Pisarzy Radzieckich — Mikołaj Tichonow, prezydent Akademii Nauk ZSRR — Wawilow, generalny sekretarz Zw. Pisarzy — Fadijew, wybitny pisarz — Michaił Szolochow, akademik — Dzierżawin, przewodniczący WCSPS — Kuźniecowa, sekretarz KC WLKZM — Michajłow, przewodniczący Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet ZSRR — Popowa, prezydent Akademii Nauk USRR Palladin, dramaturg — Aleksander Korniejczuk, rektor Uniwersytetu Moskiewskiego — Niesmiejanow, artysta ludowy ZSRR — Chorawa, akademik — Grekow, pisarka — Wanda Wasilewska, zastępca naczelnego redaktora „Prawdy” — Iliczew, bohaterka pracy socjalistycznej, kolchoźnica — Morozowa, znany publicysta — Zaslowski i inni.

Wybór Komitetu został powitany burzliwymi oklaskami przez zebranych na sali delegatów i gości zagranicznych.

Młodzież kroczy w pierwszym szeregu

milionowych rzesz walczących o pokój i postęp

Zakończenie Festiwalu SFMD w Budapeszcie

W niedzielę, 28 sierpnia wspaniałą manifestacją młodzieży całego świata zakończył się II Światowy Festiwal Młodzieży Demokratycznej. Manifestacja była bojowym przeglądem sił demokratycznej i postępowej młodzieży świata, która skupiona pod sztandarami Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej,

kroczy w pierwszych szeregach w walce o pokój, demokrację i lepszą przyszłość.

Przy dźwiękach hymnu Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej wkroczyła poprzedzona grupą młodzieży ze sztandarem

Światowej Federacji i flagami przeszło 80 narodów, entuzjastycznie witana, młodzież Związku Radzieckiego.

Wkroczenie delegacji Chin wywołało potężne wibryacje na cześć wodza Chin Ludowych Mao-Tse-Tunga.

Dalej szły delegacje parlyżantów greckich młodzieży hiszpańskiej, delegacje Indonezji, Wietnamu, Australii, południowej Afryki i Indii delegacje Pakistanu, Iranu, Egiptu, Nigerii oraz duża delegacja młodzieży austriackiej z transparentem: „Jedność młodzieży — rękami i pokojem”.

Szczególnie imponująca była defilada krajów demokracji ludowej.

Delegację młodzieży polskiej, otwierał poczet sztandarowy sportowców w amarantowych koszulkach z Białym Orłem.

W pierwszym szeregu maszerowali członkowie Związku Młodzieży Polskiej z przewodniczącym Zarządu Głównego — Matwinem.

Młodzież polska niosła portrety Stalina, Bieruta i Rakosiego.

Świetnie prezentowała się grupa młodzieży harcerskiej oraz grupy regionalne, niosące transparenty z napisami w trzech językach: „Mir — Beke — Pokój”.

Po zakończeniu defilady na Placu Bohaterów odbył się wiec, w którym wzięło udział 150 tysięcy młodzieży.

Po przemówieniach odezwali się fanfary, po czym wśród głębokiej ciszy przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — Guy de Boisson odczytał tekst przysięgi uczestników Światowego Festiwalu Młodzieży Demokratycznej i Studentów.

Las sztandarów podniósł się w górę i zebrała młodzież trzykrotnie powtórzyła: „Przysięgamy”

Potężnymi okrzykami na cześć jedności młodzieży świata, na cześć Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, na cześć Wodza Światowego Proletariatu Stalina zakończyła się manifestacja młodzieży.

Po VI etapie wyścigu Dookoła Polski

Indywidualnie po sześciu etapach:

- 1) Niculescu (Rumunia) — 31:56:12
- 2) Locatelli (Włochy) — 31:58:02
- 3) Sandru (Rumunia) — 31:59:32
- 4) Spalazzi (Włochy) — 32:00:11
- 5) Wójcik (Polska) — 32:08:02
- 6) Olsen (Dania) — 31:11:37
- 7) Wrzesiński (Polska) — 32:16:01
- 8) Clarke (Anglia) — 32:18:00
- 9) Lemay (Francja) — 32:21:36
- 10) Nowoczek (Polska) — 32:22:00

Drużynowo etap wygrała Rumunia — 15:14:54

- 2) Polska — 15:15:18
- 3) Anglia — 15:17:14
- 4) Włochy — 15:17:44
- 5) Francja — 15:15:55
- 6) Czechosłowacja — 15:50:13
- 7) Finlandia — 16:03:43
- 8) Polonia francuska — 16:19:41
- 9) Dania — 16:38:35
- 10) Szwajcaria — 17:24:15

Po sześciu etapach prowadzi drużynowo Rumunia:

- 1) Rumunia — 96:10:03
- 2) Włochy — 96:16:24
- 3) Polska — 96:23:16
- 4) Anglia — 96:48:23
- 5) Francja — 96:56:33
- 6) Dania — 98:08:13
- 7) Czechosłowacja — 99:00:56
- 8) Finlandia — 99:44:39
- 9) Polonia francuska — 101:46:20
- 10) Szwajcaria — 106:56:18

W całym kraju zakończono żniwa

Jak informuje Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, mimo niesprzyjającej pogody, co spowodowało opóźnienie i utrudniło sprzęt zbiorów żniwa zostały już całkowicie zakończone.

W czasie żniw zebrano ogółem: pszenicy z 1.450.000 ha, żyta z obszaru 5.025.000 ha, jęczmienia z 1.040.000 ha i owsa z 1.750.000 ha. Rzepak ozimy i jary zebrano z obszaru 333.000 ha.

Depesze ze świata

Na terenie całej Albanii odbywa się szereg wieców, na których wyrażane są ostre protesty przeciwko gwałtownemu granie Albanii przez greckie wojska monarcho-faszystowskie. Zebrani na wiecach wysłali szereg depesz i telegramów do Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz międzynarodowych organizacji demokratycznych, zwracając ich uwagę na pogwałcenie terytorium albańskiego.

W Londynie odbył się zjazd obrońców pokoju, zwołany przez szereg organizacji religijnych.

Zjazd uchwalił rezolucję, w której wzywa wszystkich zwolenników trwałego pokoju do utworzenia jednolitego frontu walki o pokój bez względu na to, „czy są oni wierzącymi, czy też ateistami”.

List katolików do Prymasa Polski

W dalszym ciągu mnożą się głosy Polaków katolików, domagające się od władz kościelnych trwałego ustanowienia stałych polskich władz kościelnych na Ziemiach Zachodnich.

Członkowie parafii katolickiej w Ozimku na Śląsku Opolskim wystosowali w tej sprawie do Prymasa Polski ks. Wyszyńskiego list, w którym piszą m. in.:

„Do Jego Ekscelencji Prymasa Polski ks. dra Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Katolicy-Polacy gminy Ozimek, powiat Opole, zatrudnieni w hucie „Małapanew”, zwracają się do Jego Ekscelencji z prośbą o wysłuchanie naszych żądań:

Jako wierni synowie Kościoła katolickiego, wierni wyznawcy wiary Chrystusowej, zaniepokojeni jesteśmy obecnym tymczasowym stanem naszego Kościoła. Dziwi nas, że nie posiadamy naszych, na stałe zatwierdzonych księży proboszczów - Polaków, bo ich miejsca zajmują księża - Niemcy, obecnie przebywający w Niemczech. Nie mamy naszych biskupów, a jedynie administratorów apostolskich, uważamy, że niezatwierdzenie stałej władzy kościelnej na Ziemiach odwiecznie polskich jest równoznaczne z nieuznawaniem słusznych granic na Odrze i Nysie.

Na Ziemiach tych spoczywają prochy cjców naszych, prochy naszych księży - Polaków, bestialsko pomordowanych przez katów hitlerowskich.

Ślubujemy Jego Ekscelencji, że wiernie stać będziemy na straży naszych granic, na straży niepodległości naszej Ojczyzny.

Kochamy nasze Państwo Ludowe, które nam daje pracę i chleb. Kochamy swój Kościół i jego kapłanów. I dlatego zwracamy się do Jego Ekscelencji z prośbą o przekazanie Ojcu Świętemu naszych trosk i prośb, mających na celu zatwierdzenie stałej władzy kościelnej na Ziemiach przez nas zamieszkałych”.

Następuje długa lista podpisów Rady Parafialnej i parafian.

Również członkowie parafii katolickiej w Radzymirowicach zwrócili się w tej sprawie do Prymasa Polski ks. Stefana Wyszyńskiego.

Sesja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej

W Sofii 25—27 sierpnia odbyła się sesja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. W pracach Rady wzięli udział przedstawiciele Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i ZSRR.

Rada rozpatrzyła bieżące zagadnienia z zakresu swej pracy i powzięła konieczne uchwały.

W 10 rocznicę klęski wrześniowej...

Grabarze Polski

Sprzedajna polityka sanacji doprowadziła kraj do zguby i kosztowała nas 6 milionów ofiar

Zbliża się dziesiąta rocznica klęski wrześniowej, która zapoczątkowała blisko sześćdziesiąt lat najcięższych cierpień i ofiar, jakie kiedykolwiek ponosił nasz naród. Straszliwa wojna i okupacja hitlerowska kosztowała Polskę 6 milionów zabitych. Nie ma bodajże ani jednej rodziny polskiej, która by nie oplakiwała utraconego ojca, męża, syna czy brata.

Dziś, gdy koszmar tych dni jest poza nami, każdy myślący człowiek musi zastanowić się dobrze: dlaczego zapłaciliśmy tak krwawą ofiarą? Dlaczego najazd hitlerowski zastał nas tak nieprzygotowanych i bezbronnych?

I wreszcie: Czy to wszystko musiało się stać? Czy i jak można było uniknąć straszliwej katastrofy?

Był w Polsce przed wojną odłam społeczeństwa, który zdawał sobie doskonale sprawę z nadciągającej burzy. Jednak znaczna część społeczeństwa, otumaniona hurramocarstwem krzykiem sanacji nieświadoma była tego, co się dzieje w kraju i za granicą. Tych ostatnich klęska wrześniowa całkowicie zaskoczyła. Dopiero później w czasie okupacji starali się rozwikłać zapadłe klęski i dotrzeć przyczyn, które ją spowodowały.

Ważnym na ten temat dowiedzieliśmy się z niedawnej rozprawy przeciwko Doboszyńskiemu. Ale przed obliczem sądu Polski Ludowej nie stanął tylko on jeden — chuligan spod ciemnej gwiazdy, rębniarz faszystowski i as wywiadu czechosłowackich państw. Na ławie oskarżonych zasiadli ludzie, którzy stali przed wojną u steru i polityką swoją pchnali kraj do zguby. Krótko mówiąc rozprawa przeciw Doboszyńskiemu wykazała, że sanacja przygotowała klęskę wrześniową z całą świadomością i premedytacją. Przedwrześniowy rząd polski był tajnym sojusznikiem Hitlera i wspólnie z nim uknuł spisek przeciwko narodowi polskiemu. Za ten sojusz sanacyjno hitlerowski naród zapłacił straszliwą cenę.

Pamiętamy upalne dni wrześniowe, kiedy to z trwogą spoglądaliśmy na niebo Panem naszego nieba było lotnictwo niemieckie. Naszych samolotów nie było. Pamiętamy, jak z osłupieniem spoglądaliśmy na naszych żołnierzy. Nie mieliśmy karabinów. Ale karabiny

w Polsce były! Widzieliśmy je jeszcze przed wybuchem wojny w czasie szumnych i oszukańczych defilad, widzieliśmy je w rękach policji i wojska, „walczących” przeciw robotnikom „Semperit” w Krakowie, przeciw „buntom chłopskim” i strajkom!

Nie tylko z trwogą ale i z nadzieją patrzyliśmy w niebo w owe gorące dni wrześniowe. Oczekiwaliśmy... samolotów z Anglii, które „tuż, tuż” miały nadlecieć z pomocą. Tak oto byliśmy opuszczeni i bezbronni oko w oko z uzbrojona po zęby bestią hitlerowską. Panowie z sanacji mieli inną drogę. Była to droga przez Zaleszczyki...

Dlaczego zostaliśmy tak osamotnieni? Dlaczego porzucili nas nie tylko zachodni „sojusznicy”, ale i własny rząd? Czy musieliśmy znaleźć się bez wszelkiej pomocy i ratunku?

Nie! Był od wschođu wielki przyjaciel narodu polskiego, który często

ostrzegał rząd polski przed niebezpieczeństwem, grożącym ze strony Niemiec. Związek Radziecki wielokrotnie proponował Polsce wspólną akcję na wypadek agresji hitlerowskiej, ale rząd sanacyjny nie chciał o tym słyszeć. Przeciwnie, rząd sanacyjny prowadził w kraju usilną propagandę przeciw „bolszewickiemu niebezpieczeństwu”. Temu samemu „niebezpieczeństwu”, które później przyniosło nam wolność i ocalenie przed całkowitą zagładą ze strony hitlerizmu!

Od czasu klęski wrześniowej minęło 10 lat. Nie jest to wiele, ale w naszej historii okres ten stanowi całą epokę. Rvdz Śmigły, Beck i spółka spoczęli dawno na śmietniku historii. U władzy stoi Lud Polski, który prowadzi swój kraj do jasnej przyszłości.

Nie powtórzy się już w Polsce „wrzesień” — jak nie powtórzą się rządy zdradców i gniebicieli!

Przeciw najazdowi hitlerowskiemu walczyła w 1939 r. bezbronna ludność. Tym czasem Niemcy zdobyli u nas magazyny pełne broni, której sprzedajna sanacja nie wydała na obronę kraju!

Nasze lady

JUST Z TUSZYNA. Przychodnie takie znajdują się przy ul. ks. Brzózki 18, oraz dr Próchniaka 11. Leczenie jest bezpłatne. Proszę jak najszybciej rozpocząć kurację, gdyż każdy dzień zwłoki niepotrzebnie komplikuje sprawę i odwleka moment wyzdrowienia.

STAŁY CZYTELNIK. List Pana sprawił nam prawdziwą radość. To, że potrafił Pan zwalczyć swój nałóg, świadczy dodatnio o Pana charakterze i uświadomieniu społecznym. Życzymy Panu powodzenia w pracy oraz w codziennych Pana sprawach. Gdyby wszyscy alkoholicy mogli się zdobyć na to co Pan, nie mielibyśmy dziś w kraju w ogóle problemu. Co do kary jaką otrzymał Pan poprzednio w Sądzie Starościńskim proszę wnieść prośbę o umorzenie, włączając zaświadczenie o swym poprawnym obecnie zachowaniu.

J. KOSIŃSKI. Powieść „Oczy Krystyny” nie będzie wydana w formie książkowej. Może więc Pan kompletować jedynie drukowane w naszej gazecie wycinki.

NADZIEJA. Naturalnie, że w Pani wieku nie jest za późno na naukę. Mając 21 lat może Pani łatwo uzupełnić braki i z niedużym opóźnieniem skończyć nawet studia wyższe. Proszę udać się do Gimn. i Lic. dla Dorosłych przy ul. Piromowicza. Jest to szkoła typu ogólnokształcącego, czyli taka o jaką Pani zapytuje. Gdyby zakład ten nie odpowiadał Pani można zasięgnąć informacji co do innych szkół w Wydziale Oświaty Dorosłych, Kuratorium Łódzkiego, ul. Jaracza 11.

HENRYKA Z CHEŁMA LUB. Droga Pani. Jeżeli rzeczywiście mąż Pani jest tak zatwardziałym alkoholikiem, że ani prośby, ani groźby Pani przez kilka lat nie odniosły skutku, ma Pani pełne prawo ułożenia sobie życia w całkowitej niezależności od niego. Na szczęście jesteście bezdzietni, sprawa więc jest o wiele łatwiejsza do przeprowadzenia nawet drogą prawną, niż gdybyście byli związani potomstwem. Proszę jeszcze raz zakomunikować mężowi swą ostateczną decyzję i postawić warunek: albo niech on podda się systematycznej kuracji antyalkoholowej, albo Pani odejdzie od niego. Dziękujemy za pozdrowienia i miłe słowa pod adresem Expressu.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY PRZEMYSŁU WELNIANEGO NR 35 w Łodzi, ul. Nowotki 83-85

zatrudnią natychmiast:

- 1) Wykwalifikowanych TOKARZY na precyzyjne roboty
- 2) Wysoko wykwalifikowanych ELEKTRYKÓW - MONTERÓW
- 3) POMOCNIKA pałacza
- 4) TKACZY ANGIELSKICH na welny (krosna kolorowe)
- 5) TKACZY KORTOWYCH
- 6) ROBOTNIKÓW niewykwalifikowanych

Zgłoszenia osobiste z podaniem i życiorysem przyjmuje Wydział Personalny, ul. Nowotki Nr 77. 843-u

179)

Taka rola nie licowałaby z jego ambicją. Skąd zresztą może wiedzieć, że uległa w tej chwili i pokorna Arabka w momencie, kiedy się od niej uzależnił, nie zmieni się i nie zechce podświadomie może odgrywać się na nim i za to, że ją kiedyś zlekceważył i upokorzył.

Zresztą nie ten moment jest najważniejszy. Strzelmirski nie musiał długo zastanawiać się kogo najbardziej woli z tych dwóch czy tę smagłą, ciemnowłosą czy tamtą jasną o niebieskich oczach, bo serce odpowiedziało mu zaraz, że jednak droższa mu jest Krystyna!

To prawda, że Fahirze zawdzięcza wiele pięknych chwil i dużo barwnych wspomnień, ale za to Wieruszówna dała mu więcej serca.

I jedna i druga są wierne, ale Krystyna jest bardziej wspaniałomyślna, bardziej wielkoduszna i zdolna do poświęceń niż Fahira, on zaś zaciągnął u niej taki dług wdzięczności, że spłacić go będzie mógł tylko miłością swojego całego życia.

— Wróć do Łodzi i odzyskam Krystynę! — wkłada z powrotem do portfela jej list.

Na podłodze leży — jak plamka krwi — czerwony goździk. Strzelmirski podno-

si go odruchowo i na myśl, że swoją decyzją doprowadzi do rozpaczki Fahirze, ogarnia go głęboki smutek.

— I ona poświęciła dla nie jedno! I ona również kocha mnie szczerze, jak więc mogę teraz, kiedy wydawało jej się, że odżyła dla mnie z powrotem, odejść od niej, nie powiedziawszy jej nawet do widzenia?

— Dziwny jest ten świat! — wzdychał, bawiąc się powiedłym kwiatem — przez całe życie starałem się nikogo nigdy nie skrzywdzić z premedytacją, a jednak tak się stało, że znowu sprawię komuś ból: tym razem Fahirze!

Zobaczył ją nagle, jak w ciemnej sukni, połyskując złotymi cekinami i naramiennikami przesuwają się przy wtórze orientalnych fletni i gitar po gładkiej posadzce wielkiego music-hallu...

— Będzie mnie szukać tęsknymi oczyma, a kiedy mnie nie odnajdzie, może znowu upuści z ręki bebenek: tym razem z rozpaczki — zagryzł wargi Strzelmirski i uczuł dla niej wielką litość.

— Biedna dziewczyna!... Tak bardzo się wczoraj cieszyła, a dzisiaj... — otworzył znowu portfel i machinalnie włożył w niego czerwony kwiat: na rzewną pamiątkę tego, co mogło być jeszcze pięk-

niejsze, co jednak musiało się skończyć. Odszukał potem papier listowy i nakreślił parę zdań rozumiejąc, że jednak nie może Fahirze nie dać pewnych wyjaśnień — że wolno mu od niej odejść, nie powinien jednak jej zlekceważyć.

Kochana Fahiro!
Napisałem „kochana” i to jest prawda. Kochałem Cię i dziś również jesteś mi bardzo droga.

Nasze niespodziewane spotkanie bardzo mnie uradowało. Cieszę się, że jesteś słaba, że się wybiłaś. Przykro mi tylko, że nie mogę przyczynić się do tego, żebyś była zupełnie szczęśliwa.

Proponowałaś mi, ażebyśmy poszli teraz razem przez życie. Przysięgam Ci, że z radością przyjąłbym tę Twoją propozycję, niestety jednak, jest to teraz niemożliwe.

Podczas tych szczęśliwych i trochę burzliwych godzin, jakie spędziłem wczoraj, rozmawialiśmy o wszystkim bardzo szczerze, zapomniałem Ci jednak powiedzieć, — a proszę, nie potępij mnie za to, — że nie jestem już wolny!

Formalnie nie ożeniłem się jeszcze z tą kobietą, o której istnieniu chcę Ci teraz powiedzieć — niemniej jest ona już jak gdyby moją żoną.

Wtedy, kiedy było mi najgorzej, a wszyscy odsunęli się ode mnie, ona stanęła u mojego boku, nie mogąc więc odejść teraz od niej. Tym więcej, że i kocham ją również.

Tak być musi, Fahiro, nie przeklinaj więc mnie i bądź wyrozumiała dla swojego przyjaciela, który pamięć o Tobie zachowa na zawsze w swoim sercu.

Twój Leszek.

Przeczytał napisany przez siebie list, ale uznał, że jest zanadto suchy.

— Może to i lepiej? Po co się roztkliwiać? — westchnął i spojrzenie jego zatrzymało się na zdaniu: „pamięć o Tobie zachowam na zawsze w swoim sercu”.

— Tak, moja droga przyjaciółko! Nigdy, nigdy nie zapomnę tych chwil, które razem spędziliśmy! — zamajaczyły mu jak niewyraźna fata-morgana kamienna, niska ocembrowana studnia, stojąca w głębi oazy, zielono-czerwona płatanina dzikich hibiskusów i daleka perspektywa pułstyni, którą wiosna na krótko zmieniła w kwitnący ogród Allaha.

— Nasze szczęście trwało również krótko, ale trudno, tak musi być! — uczuł, że ogarnia go wielkie wzruszenie, jak gdyby stał przy mogile kogoś, kto był mu bardzo, bardzo drogi.

— Byłaś dla mnie tylko snem, bo moją rzeczywistością jest jednak Krystyna! — ocknął się wreszcie z zamyślenia i począł pakować walizkę.

Punktualnie o godzinie dziesiątej wyruszył z Dworca Wschodniego ekspres Paryż — Warszawa, a jednym z odjeżdżających pasażerów był Leszek Strzelmirski.

Stojąc przy oknie spogląda na mijający krajobraz, dziwnie smutny i dlatego, że był deszczowy dzień i dlatego, że widział wszystko przez czarne okulary, jakie jeszcze przez pewien czas kazał mu nosić doktor Quellin.

T. e. n.

PRZYGODY WICKA I WACKA

ZDUN: — Kafle ustawiaj pan na czymś miękkim, żeby nie potłuc...
WACEK: — Dobrze, dobrze... A ile policzy pan sobie za robotę?
ZDUN: — Detail! Pogodzimy się!

WICEK: — Opuść pan trochę! Takiej ceny nie możemy zapłacić!
ZDUN: — Nie opuszczaj! Piec już rozebrany, a jeżeli wam za drogo, to go sobie sami znów ustawcie!

WACEK: — Nie chcesz pan taniej pieca ustawić? To się wynos do diabła! Ale tam pod kaflami została pańska marynarka! Więc jak?
ZDUN: — To chyba już ustawie...

WICEK: — No mamy piec! A skąd wiedziałeś, gdzie jego marynarka?
WACEK: — Przecież sam ją przywaliłem kaflami, bo mi je kazał na czymś miękkim stawiać!

Synowie robotników wstępują na wyższe uczelnie

Wczoraj w sali Filharmonii Łódzkiej odbyło się uroczyste zakończenie Kursu Przegdzaminacyjnego dla kandydatów na wyższe uczelnie.

Kurs ten zorganizowany przez ZAMP a finansowany przez Min. Oświaty zakończyło 1000 młodych ludzi, głównie synów robotników i chłopów. Dzięki temu są teraz należycie przygotowani na wyższe uczelnie.

Jest to jeszcze jeden dowód troski państwa o wychowanie i przygotowanie do studiów i zawodu naszej młodzieży. (w)

System „O” w Centr. Zarządzie Przem. Papierniczego

W Łodzi odbył się ogólnopolski zjazd komisarzy oszczędnościowych przedsiębiorstw, podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Papierniczego, na którym omówiono dotychczasowe wykonanie planów oszczędnościowych.

Plany oszczędnościowe wykonywane są przez załogi przedsiębiorstw podległych CZPP, ze znacznymi nadwyżkami w stosunku do sum projektowanych. Wielką rolę w działaniu realizacji zadań oszczędnościowych spełniają powołane w lipcu br. Komisje Przegladów Społecznych, które specjalną uwagę zwróciły na upływanie remanentów.

Kto go widział?

Dnia 2 bm. wyszedł z domu przy ul. Nowożarzewskiej 31 Aleksander Kaszubski, lat 59 i dotąd nie wrócił. O zaginięciu rodzina zgłosiła zameldowanie w komisariacie MO. Kaszubski miał na sobie brązowy kożuszek unrowski, szare spodnie, brązowy swetr, niebieską koszulę; białe skarpety. Jest on blondynem, ma niebieskie oczy.

Ktokolwiek mógłby udzielić jakichś informacji o zaginionym — proszony jest o skomunikowanie się z najbliższym komisariatem MO, lub rodziną Kaszubskiego. (3)

Babie lato!...

Druga w nocy. Pan Hipolit śpi w pokoju hotelowym. Wtem ktoś puka dyskretnie. Pan Hipolit otwiera drzwi. Wchodzi roznegliżowany sąsiad.

- Ja bym poprosił o trochę wody...
- Proszę, niech pan sobie weźmie szklankę wody...
- Szklanka to za mało...
- To weź pan całą karafkę...
- Też za mało...
- To weź pan całe wiadro!
- To chyba wystarczy, bo wie pan, u mnie w pokoju zapaliło się łóżko...

Towarzystwo zaczyna się nudzić. Pan Bąbelek wstaje i powiada:

- Zadaję wam maleńką zagadkę ormiańską... Co to jest?... Kura w małpie, a małpa w focie?...
- Jak? — padają zdziwione pytania
- Kura w małpie, a małpa w focie...

Ponieważ nikt nie umie odpowiedzieć, pan Bąbelek wyjaśnia:

- Ta małpa, to moja sąsiadka, która po zjedzeniu kury na obiad wychodzi na spacer w futrze fokowym...

W restauracji.

- Panie Królik! Jak można?... Rybę pan je nożem?... Czy pan nie wie, że do ryby używa się tylko widelca?...
- Nie mów pan głupstw!... Przecież to jest niezwywa ryba, więc jaka jej różnica?...

Jak walczyć z pijaństwem?

„Suche dni” to jedyny skuteczny sposób

Czekamy na zarządzenie władz miejskich!

...Jan Misiewicz (Poznańska 5) będąc w stanie nietrzeźwym wywołał awanturę w domu, zakłócając spokój publiczny, za co został skazany na 1 tydzień aresztu.

...Władysław Kadej (Wileńska 6) dokonął po pijanemu najścia na mieszkanie swej sąsiadki, którą poturbował, sędzia wymierzył mu 1 tydzień aresztu.

...Jerzy Pluta (Wójtowska 15) upił się do nieprzytomności i zachowaniem swym spowodował zbiegowisko 500 osób na ul. Nowożarzewskiej, ukarano go 10 dniami aresztu.

Oto niewielki wycinek z ostatniej sesji Sądu Starościńskiego. Niewielki, gdyż dnia tego odbyło się daleko więcej rozpraw przeciwko opojom. Zresztą codziennie wokanda peźniej od spraw tego rodzaju. Po dwadzieścia, trzydzieści osób przewija się każdego dnia przez salę rozpraw, aby odpowiedzieć

za pijackie brewerie, za awantury, za zaczepianie przechodniów, za wulgarnie słowa, wypowiedziane wobec dorosłych i dzieci.

Plaga pijaństwa zbiera olbrzymie żniwo Łódź dźwiri pod tym względem smutny prym. Bodaj w żadnym innym mieście polskim wódka nie leje się tak szerokim strumieniem, jak u nas.

Co miasto robi, ażeby przeciwstawić się tej pladze? Przysnać trzeba ze wstydem, że prawie nic, w każdym razie bardzo mało. Istnieją wprawdzie w Łodzi dwie przychodnie przeciwalkoholowe, ale minimalna frekwencja świadczy najlepiej o tym, że łodzianie nie kwapią się z odwiedzaniem tych placówek, że nie chcą odzwyczaić się od picia.

A okazji do picia jest wiele. Niemal

na każdym odcinku ulicy znajduje się jakaś knajpa. Jeżeli nie legalna, to zamaskowana w budce z owocami, czy w prywatnym mieszkaniu, lub w sklepie spożywczym.

Praktyka wykazuje zaś, że okazja idealnie stwarza przestępcę, w tym wypadku — pijaka. Gdyby więc nie było okazji, gdyby nie było tylu knajp, gdyby obywatel wracając po wyplacie do domu nie napotkał po drodze otwartych barów, restauracji itp. — przychodziłoby do domu trzeźwy i z zarobionymi pieniędzmi w kieszeni.

To też słusznie uczynił prezydent m. Krakowa, wydając zarządzenie zabraniające od sierpnia sprzedaży i podawania wódki w soboty i inne dni wyplat t. zn. każdego 15-go i ostatniego dnia miesiąca od godz. 14-ej. Za wylamanie się z tego zakazu tj. za podanie wódki w zabronionych dniach i godzinach lub za sprzedaż alkoholu do domu wymierzane będą kary do 15 000 zł lub aresztu do 2-tch tygodni, a w razie powtórzenia się wyroczenia — nastąpi zamknięcie zakładu.

Zarządzenie najzupełniej słuszne i celowe, szkoda tylko, że nie obowiązuje w naszym mieście. Kraków nie jest zresztą pierwszy, „suche dni” wprowadzono już w szeregu innych miast, nawet w małych Międzyzdrojach obowiązuje ten zakaz.

Dlaczego więc Łódź ociąga się? Gdzie jak gdzie, ale właśnie w Łodzi, która pretenduje do miana „miasta pijaków” powinno obowiązywać ograniczenie sprzedaży i konsumpcji alkoholu.

Stwierdzamy jeszcze raz, że okazja stwarza pijaka. Więc jeśli chcemy, ażeby walka z alkoholizmem dała wreszcie jakieś konkretne wyniki, ażeby wódka nie rujnowała moralnie i materialnie naszych obywateli i nie stawała się przyczyną tragedii rodzinnych — musimy zdobyć się na to, na co już dawno zdecydowały się inne miasta: musimy wprowadzić „suche dni”! (s)

Walczyliśmy z analfabetyzmem!

Kursy czytania i pisania dla wszystkich zarejestrowanych w woj. łódzkim

dla wszystkich zarejestrowanych w woj. łódzkim

Na 30 bm. zwołane zostało posiedzenie dla omówienia dotychczasowych wyników walki z analfabetyzmem, przebiegu akcji rejestracyjnej w Łodzi i województwie oraz celem omówienia planu działalności na najbliższy okres.

Ogółem na terenie województwa zarejestrowano około 122 tysięcy analfabetów i półanalfabetów, zaś na terenie Łodzi — powyżej 7.500.

Zgodnie z rządowym planem likwidacji analfabetyzmu, wszyscy zarejestrowani jeszcze w tym roku skierowani będą na kursy czytania i pisania. Głównie nasilenie akcji przypadnie na listopad r.b., ale już we wrześniu, wraz z początkiem nowego roku szkolnego rozpocznie się ich szkolenie.

Na terenie województwa we wrześniu uruchomionych zostanie 535 kursów. W październiku liczba kursów dla anal

fabetów wzrośnie do 1.140, a w listopadzie osiągnie ona pokaźną liczbę 2.291 kursów.

Władze mają już odpowiednie lokale, a co najważniejsze — dostatecznie duże kadry nauczycielskie.

Szkoleniem objęci zostaną w tym roku analfabeci w wieku do 50 lat, a głównie młodzież która nie ukończyła jeszcze 18 lat.

W roku przyszłym liczba kursów wyniesie 3.000 na terenie województwa, nie licząc samej Łodzi.

Plenarne posiedzenie wojewódzkiej komisji do walki z analfabetyzmem szczegółowo omówi wszystkie sprawy, związane z należytą organizacją kursów, z wprężeniem w proces nauki możliwie wszystkich kandydatów, wreszcie z uzyskaniem podrekczyków i pomocy szkolnych. (a)

To mieli zjeść ludzie

Wędlina z ... robakami

Czym raczy swych klientów przedsiębiorstwo przy ul. Piotrkowskiej 71

W sklepie rzeźnickim przy ul. Piotrkowskiej 71 żona jednego z naszych czytelników nabyła na kupony 30 deka parówek. Ponieważ niedawno struła się kupioną na mięście kaszanką, z przeczorności zbadala w domu parówki przed ich ugotowaniem.

Ku swemu zdumieniu stwierdziła, że są naszpikowane... robakami!

Nazajutrz udała się z reklamacją do sklepu. Zepsute i nienadające się do jedzenia parówki zamieniono jej na kielbasę.

Ala prawo serii prześladowe widocznie żonę naszego czytelnika, adź w domu

skonstatowała, że i kielbasa jest nieświeża i całe mięso usiane jest małymi glistami.

Tym razem nie poszła już do sklepu tylko mąż jej przyniósł tę niezwykłą kielbasę do redakcji.

Widzieliśmy tę obrzydliwość, sprzedawaną konsumentom prywatnym w sklepie przy ul. Piotrkowskiej 71. Sądźmy że całą sprawę winny zająć się władze sanitarne, gdyż jest rzeczą niedopuszczalną aby w sprzedaży znajdował się towar, produkowany z nieświeżego, szkodliwego dla zdrowia mięsa! (c)

Kurs szoferski ściąga wielu kandydatów

Kurs kierowców samochodowych, zorganizowany przez „Służbę Polsce” i rozpoczynający się z dniem 1 września r.b. — cieszy się coraz większym powodzeniem. Coraz więcej młodych ludzi zgłasza się do SP, pragnąc zostać szoferami.

Na kurs ten przyjmowani są mężczyźni tylko 1929 rocznika, innych kieruje się do poszczególnych szkół przemysłowych.

Urząd Zatrudnienia w Łodzi, chcąc umożliwić jak największemu zastępowi młodych ludzi zdobycie tego zawodu, odsyła zgłaszających się po pracę mężczyzn 1929 rocznika wprost do „Służby Polsce”.

Należy zaznaczyć, że wszyscy kursanci po zakończeniu kursu z wynikiem dobrym będą mieli zapewnioną pracę. (e)

Nasi przodownicy

KRYSZYNA DOMANSKA

Doprawdy, trudno się zdecydować, która z nich jest miłsza i dzielniejsza. Czy czołowa tkaczka PZPB nr 2 Wiesia Brzezińska, o której pisaliśmy kilka dni temu, czy Krystyna Domanska.

Tak jedna jak i druga prócz swej pracy za wodowej oraz społecznej w szeregach ZMP, mają piękne plany na przyszłość. Wiesia od września idzie do Technikum, Krystyna Domanska zaś, szwaczka taśmowa z PZP Odzież im. dr Próchnika — za dwa lata na Wyższą Szkołę Pedagogiczną. Obecnie prócz pracy w fabryce, uczęszcza do I-go Państw. Liceum Ogólnokształcącego przy ul. Skłodowej 15 i jest wcale nie gorszą uczennicą, niż robotnicą przy maszynie.

Krystyna jest bardzo skromna. — Nie piszcie o mnie zbyt wiele — prosi z miłym uśmiechem — przecież tak jak ja pracuje bardzo wiele moich koleżanek. Wszystkie z naszej młodzieżowej taśmy staramy się produkować dobrze, a na pewno niejedną marzy o dalszej nauce.

Za kilka dni nowy rok szkolny. Życzymy przemiłej Krystynie wiele szczęścia i powodzenia, zarówno w pracy na taśmie jak i w nauce!

Dobry kolarz, zły taktyk

Wójcik piąty na mecie w Poznaniu

Zamiast uciekać, kazał Rumunowi prowadzić. — Włoch Spalazzi pierwszy przybywa na metę

Kto wie, jak mogłoby się skończyć wczorajszy etap Bydgoszcz—Poznań, gdyby nie błąd taktyczny, którego się do puścił tak rutynowany kolarz, jakim jest Wójcik. Szukając nowego i dla nikogo niezrozumiałego sposobu rozgrywania wyścigu, zaprzepaścił doskonałą okazję, by uciec pozostałym „na amen”.

Przejdźmy jednak do chronologicznego biegu wypadków. W długi sznur rozciągają się kolarze już w pół godziny po wyruszeniu z miejsca startu ostrego. Niestety, na szarym końcu jedzie jako ostatni Wyglenda, nie mogąc ze względu na obolałe kolano nadążyć za innymi.

Nie długo jednak wyścig jest monotonny. Tuż za miejscowością Brzoza Wójcik żegna się z pozostałymi zawodnikami. Dopadłszy pierwszego wzniesienia, wyrwa się gwałtownie do przodu. Ucieka co sił w nogach. Nikt zdaje się do tego nie przywiązuje wagi. Groźbę tej ucieczki dostrzegają jedynie Francuz Alix, Rumun Sandru i Duńczyk Ammentorp. Oni też rzucają się za Wójcikiem i po krótkim pościgu dochodzą Polaka.

W ten sposób utworzyła się czteroosobowa czołówka. Z każdym kilometrem powiększa się teraz odległość między nią a resztą. Mając kilka minut przewagi, zbliżają się w szybkim tempie do Inowrocławia. Alix wiedząc, że mieści

się tam lotny finisz, wyprzedza Wójcika i wpada pierwszy do miasta. Nie dłużej cieszy się jednak zwycięstwem. Tuż za miastem przebija gumę. Zostaje w tyle.

Tymczasem w drugiej grupie postanowiono gonić uciekinierów. Atak inicjuje Niculescu. Po kilku jednak kilometrach zabójczego tempa zostaje osamotniony. Nikt mu nie pomaga. Mimo to jednak sam uporczywie kręci coraz szybciej.

W czołówce tymczasem dzieje się coś niezwykłego. Po wypadku Alixa Wójcik stosuje dziwną metodę. Stara się mianowicie nakłonić Rumuna Sandru, by ten poprowadził ucieczkę całej trójki. Co za pomysł? Przecież gdyby w tej chwili zaufał własnym nogom i postarał się wraz z Ammentorpem uciec Rumunowi, zyskałby kolosalnie. Siedząc doskonałemu Duńczykowi „na kółku”, mógłby z nim kręcić chociażby na koniec świata.

Rumun zgodził się przejść w swe ręce inicjatywę. Ale że jako jest solidarny ze swymi rodakami, nadawał także tempo wyścigowi, że goniący czołówkę Niculescu bez specjalnego wysiłku wkrótce ją dopędził. I wtedy dopiero zrzędał mina Wójcikowi. Jak zwykle: mądry Polak po szkodzi...

Nie długo trwało, gdy do czterech kolarzy doszedł piąty przyjaciel w oso-

bie Włocha Spalazzi'ego, a w kilka minut za nim — trzeci Rumun Negulescu. Sześciuosobowa czołówka zwiększa teraz tempo. Prym wiodą Rumuni, Duńczyk Ammentorp, który w czasie tej ucieczki jedzie wspólnie z Wójcikiem, przeżywa tragedię. Pęka mu kierownica z wyraźną przykrością opuszcza czołówkę.

Wkrótce jednak nie o wiele lepiej powiodło się Rumunowi Sandru. Niedaleko Gniezna musi „wsiadać”. A wszystkim winni byli kibice. Jakiejś kobiecie podobano się przejść przez drogę w momencie, gdy kolarze nadjeżdżali w pełnym tempie. Sandru nie uniknął zderzenia, a było ono też silne, że Rumunowi pękło koło.

Pozostali tymczasem zawodnicy czołówki szybko wydostali się z Gniezna. Wyścig prowadzi Niculescu, za nim jedzie Wójcik. Zaczynają się „kocie lekki”, górki i dolki. Nic więc dziwnego, że tempo słabnie. W tym to czasie czołówka powiększa się o Anglika Clarka, Francuzów Alixa i Lemaya i Duńczyków Olsena i Peitersena. Druga grupa ponadto poważnie się zbliżyła.

Zawodnicy wydostają się na asfalt. Przebiega gumę duńczyk Olsen, lecz zamienisz rower z rodakiem, pędzi dalej. Z tyłu widać już Rumuna Sandru. Po paru minutach dochodzi.

Na kilka kilometrów przed Poznaniem druga grupa dopędza czołówkę. W szalonym tempie zawodnicy wpadają na ulice miasta. Entuzjazm niebawem rozgorzała decydująca walka. Upada Alix. Wyrwa się Spalazzi. Zyskuje przewagę. Pierwszy jest na stadionie!

Wójcik finiszuje do ostatniej chwili. Przegrywa dosłownie na kilku metrach przed metą. Minęli go Lemay (Fr), Niculescu (R) i Sandru (R). Zajął piąte miejsce. Za nim przybywają 6) Negroescu (R), 7) WRZEŚIŃSKI, 8) Wittek (Pol), 9) Clark (A) i 10) Olsen (D). **Dalsi Polacy:** 11) KAPIAK, 20) NAPIERAŁA, 22) SIEMIŃSKI, 26) NOWOCZEK, 29) RZEŃNICKI, 32) SALYGA.

Sukces pływaków w meczu z Rumunią

Rozegrany w Bukareszcie międzypaństwowy mecz pływacki między Polską a Rumunią zakończył się naszym zwycięstwem w stosunku 129:115.

Kraków stracił oddech

Sensacje ostatnich spotkań ligowych

I tym razem nie obeszło się bez sensacji w lidze. Do największych z nich zaliczyć należy porażkę Wisły oraz dramatyczne bardzo zwycięstwo Cracovii nad ligowym outsiderem — Polonią B.

RUCH — WARTA 3:0 (1:0)

Po na ogół wyrównanej grze w pierwszej połowie, chorzowianie całkowicie opanowali boisko po zmianie pół. Bramki dla Ruchu zdobyli Cieślak (2) i Cebula.

CRACOVIA — POLONIA B 1:0 (0:0)

Gra odbyła się przy wyraźnej przewadze bytomian, którzy przewyższają gospodarzy pod każdym względem. Decydująca bramka padła na 4 min. przed końcem zawodów, zdobyta „fuksem” przez Bobule. Wiele zresztą było o nią targów. W Cracovii zawodnicy przede wszystkim pomoc.

GÓRNIK — WISŁA 2:0 (1:0)

Cudem uzyskane zwycięstwo Cracovii oraz porażka lidera Wisły potwierdzają najwyraźniej, że źle się dzieje w „państwie krakowskim”. Osłabiona brakiem Gracza Wisła była zespołem zdecydowanie gorszym i na porażkę zasłużyła. Gospodarze przeważali zarówno grą w polu jak i pod bramką. Ponadto przyzwyczajeni są do gry na mniejszym boisku. Bramki dla Górnika zdobyli: Gawel i Kraśwka.

POLONIA W. — LECHIA 5:1 (0:1)

O ile pierwsza połowa upływa pod znakiem przewagi gdańszczan, którzy wykorzystują ją do zdobycia prowadzenia ze strzału Kokota, to druga część gry należy całkowicie do warszawian. Lechia pod naporem przeciwnika ograniczyła się jedynie do defensywy. Bramkami dla Polonii podzielili się: Popiołek (2), Jaźnicki, Świczak i Szularz po jednej.

Łodzianie remisują 1:1 (1:1)

ŁKS Włókniarz traci cenny punkt w meczu z AKS

Szkoda wielka, że zawodnicy śląscy dali się zbyt łatwo ponieść temperamentowi i rzucili bardzo brzydki cień na dobrze zapowiadającą się na początku grę. Łodzianie nie pozostali im dłużni, skutkiem czego gra jeszcze w pierwszej połowie zamieniała się często w bezładną kopanie.

Każdy zdawał sobie sprawę, że mecz ten musiał być rozgrywany na sposób prawdziwej walki o punkty. Niemniej pamiętać należy, że i w tych warunkach obowiązują fair play. Niestety, publiczność łódzka może mieć słuszny żal do gości, że karygodnymi wybrykami zepsuli grę.

Zawodnicy byli podenerwowani i tym tylko chyba można wytłumaczyć brzydki czyn Barana, który kopnął w głowę leżącego z piłką na ziemi Janika. Usunięcie go z boiska było więc słuszną reakcją sędziego. Obawia-

my się jednak, że nie jest to jeszcze ostateczny epilog tego wydarzenia.

Powróćmy jednak do gry. Tak się dziwnie złożyło, że druga połowa, w której gospodarze grali tylko w 10-tkę, stała pod znakiem ich miążdzącej przewagi. Nie należy się jednak zbyt dziwić, że nie wykorzystano jej cyfrowo. W jakikolwiek tylko sposób napastnicy nasi ustawiali się grając w czwórce, zawsze musiała gdzieś powstać luka, która zaważyła w momentach decydujących.

Inna rzecz, że i pomoc nie starała się zbyt intensywnie zasilać ataku w piłki. Wadą jej było to, że nie potrafiła natychmiast po zakończeniu akcji defensywnej przemieścić się spod własnej bramki poza linię środkową.

Nie sposób też pominąć naszego ataku. Tak w pierwszej jak i w drugiej połowie gra-

ło w nim właściwie tylko dwóch — do przerwy Baran i Patkolo, po przerwie Patkolo i Łącz. Hogendorf i zdobywca wyrównującej bramki, Gwoździński, nie wnieśli do gry nic konkretnego. Niemile zjawisko można ponadto zauważyć u Hogendorfa, który znowu zaczyna niepotrzebnie bawić się w drybling i zatrzymuje akcje kolegów.

Słowa uznania należą się niezmordowanemu Włodarczykowi, który był bodaj najlepszym graczem na boisku. Jego to ruchliwość i skutecznemu interweniowaniu zawdzięczać należy, że lewa strona ataku gości zupełnie na boisku nie istniała. Cieszyć się należy, że zawodnik ten z meczu na mecz jest coraz bliżej swej reprezentacyjnej formy. Niestety, młody i niedoświadczony partner, Ciechański, nie stanął na wysokości zadania. Jego winą jest bramka, której świetnie broniący Szczurzyński nie mógł zatrzymać.

Dzień sztafet

Na boisku Wimy odbył się wczoraj dzień sztafet. Zwyciężyły zespoły: 200x100x75x60 kobiet — Związkowiec — Zryw 1:02,7; 4x100 m dziewcząt — Związkowiec — Zryw 57,4; 400x300x200x100 m chłopców — Boruta 2:15,6; mężczyźni: 400x300x200x100 m — Chemia 2:14,7; 3x1000 m — Chemia 8:31,7; 800x400x200x1000 m — Chemia 3:48,2.

Niespodziewany remis

W rozgrywkach o mistrzostwo I ligi 7SRP moskiewskie Dynamo niespodziewanie zremisowało 1:1 z leningradzkim Torpeda.

Dokąd dziś pójdziemy

TEATRY

WOJSKA POLSKIEGO Carmen
KAMERALNY — Szczygłi zaulek
OSA — Krawiec w Zamku.

KINA

ADRIA — Pepita Jimenez 16, 18, 20
BAŁTYK — Świątek Nieznany 17, 19, 21
BAJKA — Trzeci Szturm 18, 20, 30
GDYNIA — Progr. Aktualności
HEL — Siedmiu śmiatych (dla młodz.) 16, 18, 20
MUZA — Kariera 18, 20
POLONIA — Dni zdrady 17, 19, 21
PRZEDWIOSNIE — Aktorka 16, 18, 20
ROBOTNIK — Lekkożylna siostra 15.30 18, 20, 30
ROMA — Niecierpliwość serca 18, 20, 30
REKORD — Krążownik Wareg dla młodzieży 16. — Tajemnica wywiadu a. 18, 20
STYLOWY — Powrót do domu 16, 18, 20
SWIT — Antoni i Antonina 18, 20
TATRY — Dzieci z jednego podwórka 16, 18, 20
TECZA — Tragiczny pościg 17, 19, 21
WISŁA — Dni zdrady 16, 30 18, 30, 20, 30
WŁOKNIARZ — Świątek nieznany 16, 30, 18, 30 20, 30
WOLNOŚĆ — Kłeska szpiega 16, 18, 20.
ZACHĘTA — Trójka Trefl 16, 18, 20.

z łezką w oku schodziła z boiska Garbarnia

Sensacją rozgrywek II ligi jest utrata pierwszego punktu przez Garbarnię. Zespołem, który powstrzymał jej triumfalny pochód, jest Bzura. Wynik krakowskiego spotkania brzmi 2:2, przy czym do przerwy prowadziła Bzura 1:0.

Ciągle ta ósemka...

Ostatnie spotkania ligowe zmieniły wyjątkowo tabelki o tyle, że jedyny awans zdobył AKS, który zepchnął Wartę z szóstego na siódme miejsce.

1) Wisła	21:7	40:16
2) Kolejorz	20:8	44:24
3) Cracovia	20:8	26:19
4) Polonia W.	17:11	30:20
5) Górnik	16:12	26:22
6) AKS	14:14	24:30
7) Warta	13:15	19:19
8) ŁKS	13:15	29:34
9) Ruch	11:17	28:35
10) Lechia	9:19	22:42
11) Legia	8:20	20:36
12) Polonia B.	6:22	17:31

Brawo juniorzy!

W rozgrywanych w Inowrocławiu pływackich mistrzostwach Polski w grupie juniorek zwyciężyły dziewczęta Stali (Katowice) zaś w grupie juniorów — Związkowiec — Zryw (Łódź), który zdobył 134 pkt.

ZAMIENIE pokój z kuchnią, przedpokój, taras, woda miejska, gaz i wygódka, na większe, Koccińskiego Nr 30 m. 13.